

ומתרצינן: אמר רבא: ¹ לאכילה שאני, שנתרבו הלשכות "מחצירות הרבה" אבל לענין טומאה לא קדושים מן התורה!

והוינן בה: והתניא: לשכות הבנויות לחול ופתוחות לקודש — כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ואין שוחטין שם קדשים קלים, וחייבין משום טומאה. ותקשי, דהרי לשון "חייבין" משמע שהוא מן התורה?

ומתרצינן: לאו אמרת בברייתא "אין שוחטין" הרי דלא קדשי, תני נמי "אין חייבין"!

ומקשינן: ² בשלמא "אין שוחטין", לאו משום קדושה הוא אלא משום דבעינא שחיטה כנגד הפתח, וליכא בהני לשכות שחיטה כנגד הפתח. אלא "אין חייבין", אמאי? מהו ההכרח לשבש הברייתא, דהא מ"אין שוחטין" אין ראייה?!

והתנן: תוכן קדש, וחייבין עליהן משום טומאה.

ומתרצינן: מדרבנן הוא שאסור ליכנס שם בטומאה, אבל מכרת וקרבן נתמעטו!

ומקשינן: ודאורייתא לא קדושים הלשכות בקדושת עזרה?

והתניא: לשכות הבנויות בחול ופתוחות לקדש — מניין שהכהנים נכנסים לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ושירי מנחה? תלמוד לומר "בהצר אהל מועד יאכלוהו", וקודם לכן כתיב "במקום קדוש" ודרשינן מכפל הלשון: התורה ריבתה הצירות הרבה אצל אכילה אחת!

ושמע מינה שקדושת הלשכות מן התורה הן, דאי אינן אלא מדרבנן האיך הקילו חכמים להכשיר מקום חול לאכילת קדשים?!

אולם המנחת חינוך [מצוה קמח] כתב שאין חייבין שם משום שחוטי חוץ, אבל לדברי כולם השוחט בלשכות הבנויות בקדש ופתוחות לקדש אפילו אם אינם מכוונים כנגד פתח ההיכל, שאינם כשירות לשחיטת קדשים קלים, מכל מקום לא יהיה שם חיוב חוץ לרבא, שהרי זה ודאי דומה לגגו של היכל, שהרי הם בחלל העזרה, ועייך בהערה הבאה עוד מזה.

ויעויין באתון דאורייתא [סימן א] שדן אם יש בלשכות אלו איסור של שחיטת חולין בעזרה, וכתב שאם הגדר באיסור חולין בעזרה הוא שמקום הראוי לשחיטת קדשים אין ראוי שישחטו שם גם חולין, אם כן פשוט שאין בלשכות אלו משום איסור זה.

2. לכאורה קשה אם הברייתא מדברת באופן

שהוא קרוי "פתח אהל מועד", ולא נאמר כלל שצריך הוא לראות את הפתח, ואפילו אם יחזיר פניו יהיה כשר, ולכן בזה נסתפקה הגמרא אם כשיש דבר החוצץ אם המקום קרוי "פתח אהל מועד".

1. המקדש דוד [כו ז] כתב שדוקא לענין אכילה נתרבו, אבל לענין שחוטי חוץ השוחט בלשכות אלו חייב, ואינו דומה למה שמבואר לקמן [קז ב], שלרבא השוחט בגגו של היכל פטור אפילו שאינו ראוי לשחיטת כל זבח, ששם מכל מקום הרי הוא בתוך חלל העזרה, מה שאין כן כאן שהוא בנוי בחול.

ועוד כתב שם שיתכן שדם ואימורין היוצאים ללשכות אלו יפסלו ביוצא, מאחר שאינן קדושות אלא לענין אכילה.